

Nieuws uit het donker 572

Naar verwachting trok *Dorst* een groot en gemotiveerd publiek: er waren de liefhebbers die alle films wel willen zien, de lezers die na wilden gaan of de verfilming net zo goed was als het boek (dat vinden ze meestal niet, omdat er altijd de lichte frustratie is van het net wat anders zijn dan wat in het lezershoofd is gevormd) en we zagen de bezoekers die fan zijn van Simone Kleinsma. Met een 7,49 staat de film voorlopig op 12 in de Fanfarepoll.

Like-je

Van Peter en Nel Dingenouts kregen we ondersteuning bij onze recensie van de tentoonstelling '1920s Jazz age fashion' in het Textelmuseum in Tilburg (t/m 27/5). Klik [hier](#).

Helemaal eens met de museumtip in nieuwsbrief 571. De tijdelijke expositie toont werkelijk prachtige jurken en outfits uit de jaren 20 van de vorige eeuw. Prachtige kleuren, verfijnde stoffen! We nemen aan, dat de jurken alleen door de happy few konden worden aangeschaft en gedragen. De expositie neemt je mee terug in de tijd en je droomt al weg bij de prachtige achtergrondmuziek (charleston en jazz). Ook overigens is het museum zeer de moeite waard.

Groet, Peter en Nel

Afgezegd en geboekt

Het geeft een nostalgisch gevoel om te werken aan de laatste programmaproject van het seizoen. Maar wat we toch al willen laten zien kunnen we net zo goed maar boeken ook. De Fanfaresite is trouwens altijd het snelst met het programmanieuws. De voorstelling van *Planet earth*, die live zou worden begeleid door het Regio Orkest West-Brabant op 17 mei, is door het orkest afgelast. Men kreeg de rechten niet rond. Jammer is dat wel.

Het nogal heftige *Der Hauptmann* is op 24 mei te zien bij Fanfare, *The rider* staat voor 31 mei op de agenda, gevolgd door *Finding your feet* (7/6) en de voorpremière voor Nederland van *Zagros* op 14 juni. Dan resten nog 21 en 28 juni. En 17 mei dus nu ook.

Roy Orbison

Het gaf wel een idee van wat ook in films ongetwijfeld zal worden gaan toegepast of misschien allang gaande is. Gisteren waren we aanwezig bij een concert van (een hologram) van Roy Orbison die, live begeleid door het uitstekende Sinfonia Rotterdam, zijn grootste hits vertolkte. Saillant detail: Orbison is in 1988 overleden. Hoe, wanneer en waarom de opnames van de zanger zijn gemaakt, hoe dat maandag technisch werd gedaan of voor wie we nou precies applaudisseerden bleef

allemaal onduidelijk, maar de Nieuwe Luxor in Rotterdam was wel (zo goed als) uitverkocht. Het concert duurde precies één uur en was wel stevig aan de prijs, maar het was leuk om erbij te zijn geweest. 'Roy Orbison – In dreams: The hologram tour' gaat de hele wereld over met verschillende orkesten en verscheidene fragmenten zijn op Youtube te vinden zoals bij voorbeeld [hier](#).

De film van donderdag 26 april: *Hannah*

Het duurt wel even voor je als kijker enige duidelijkheid krijgt in het zich afspelende drama. Het lijkt haar weinig te doen, wanneer haar man plotseling wordt opgepakt. Hannah, eind 60, onderhoudt het huishouden, is de oppas van een jongetje en bezoekt de repetities van het amateurtoneel. Natuurlijk heeft iedereen weet van de arrestatie, maar niemand praat erover. Toch raakt

20.15 uur

ze langzaam maar zeker in een steeds groter isolement en breken alle verbindinglijntjes met de buitenwereld.

Regisseur Pallaoro (foto) schreef het script voor de film met Charlotte Rampling in zijn achterhoofd en dat leverde dan ook een haar op het lijf geschreven vertolking op.

Bij de première in Venetië 2017 won Rampling de Volpi Cup, de prijs voor beste actrice van het festival.

“Zonder haar had Pallaoro zijn film niet kunnen maken, maar hij weet haar als actrice ook optimaal te benutten: hij houdt de kijker graag op afstand, maar zij zuigt de blik probleemloos naar zich toe. Zie hoe ze een hond knuffelt of een ruzie afluistert in de metro en Hannahs complexe gevoelswereld vul je zelf wel in, ook zonder demonstratieve huilbuien of schreeuwpartijen.” (de Volkskrant)

“Geen expliciet uitgesproken emoties, maar subtiele gebaren en verfijnde bewegingen zoals kleine trillingen in haar gezicht. Ze doet dat zo goed, dat je geen moment twijfelt over de echtheid van haar personage.” (Filmtotaal)

“De film is zo gemaakt dat de kijker de ervaring met haar deelt: haar desoriëntatie en verwarring over de wereld, het niet meer weten wat waar is, de gaten in wat ze weet. Ze zit opgesloten in die onzekerheid. En wij met haar.” (de Filmkrant)

Italië, Frankrijk, België 2017. Regie: Andrea Pallaoro. Duur: 95'. Met: André Wilms, Charlotte Rampling, Jean-Michel Balthazar, Luca Avallone e.a. De film wordt zonder pauze vertoond en een trailer vindt u [hier](#) op de Fanfaresite.

Hartelijke groet van Wilfried van Dongen en Dian en Ad Uijtdewilligen.

24 april 2018.

Dit is een uitgave van *Filmtheater Fanfare*. Vertoningsadres: *Utopiazaal* (Markland College) *Pagnevaartweg 7, 4731 AA Oudenbosch*. Contact programmering: 0165 314503